

עמת (מרכז) 39275-09-24 - ניסים נס פרשה (עצור באיזוק) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (מרכז) 39275-09-24 - ניסים נס פרשה נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז
עמ"ת (מרכז) 39275-09-24
ניסים נס פרשה (עצור באיזוק)

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[16.09.2024]

כבוד השופטת אילה אורן

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט איתי נעמן) מיום 12.9.2024, אשר דחה את בקשתו של העורר להשתתף בטקס החלקה של בנו, שעתידי להיערך בעוד שעה קלה, היום 16.9.2024 בין השעות 16:00 ועד 20:30, בבית הכנסת בושאיף במושב זיתן.

ביום 8.8.2024 הוגש נגד העורר ואחרים כתב אישום המייחס לו עבירות קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה, לפי סעיפים 499(א)(1), 413 סיפה, 384 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בעובדות כתב האישום נטען בתמצית, כי ביום 24.7.2024 העביר העורר לנאשם אחר מידע על אודות בית עסק לחלפנות כספים בעיר חולון. בעקבות כך תצפתו הנאשמים על המקום, הבחינו במתלונן נכנס לרכבו עם סכום של כ-300,000 ₪, עקבו אחר רכבו עד שחנה ואז התפרצו לרכב, וגנבו מתוכו את הכסף. בחלוקת השלל שנגנב נטען כי העורר קיבל לידי 30,000 ₪.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 26.8.2024 הורה בית המשפט קמא על המשך מעצר העורר באיזוק אלקטרוני, בביתו שברחוב השקמה 1 בבית דגן. ביום 11.9.2024 הגיש העורר לבית המשפט קמא את הבקשה מושא הערר, וטען כי עסקינן בטקס צנוע אליו הוזמנו קרובי משפחתו. תגובת המשיבה שהתנגדה לבקשה צורפה לבקשה, וביום 12.9.2024, מבלי שהתקיים דיון חרף בקשת העורר, נדחתה הבקשה מן הטעם שהעורר שוהה במצער בפיקוח אלקטרוני מיום 26.8.2024 והאירוע אינו מצדיק יציאה ממעצר.

אתמול, 15.9.2024 בשעות הצהריים המאוחרת הוגש הערר, בו מבוקש להיעתר לבקשה ולאפשר לעורר לצאת למסיבת החלקה של בנו. בכתב הערר נטען כי העורר מנהל אורח חיים דתי ומנהג החלקה הוא בעל משמעות רבה עבור העורר, כך שאי השתתפותו תפגע בתחושת הצדק. ב"כ העורר הפנה לפסיקה בה הותר לנאשמים להשתתף באירועים משפחתיים. עוד נטען כי יש להתחשב בעורר מפאת חלקו בביצוע העבירות לכאורה, יש להתחשב בו.

המשיבה חזרה בתגובתה בכתב על התנגדותה, והבהירה כי לא ניתן לקיים היום דיון בנוכחותה, בהעדר נציג מטעמה בבית המשפט. מפאת סד הזמנים הקצר שלא איפשר קיומו של דיון בנוכחות הצדדים, והיות שהעורר עמד על קיום האירוע במועדו, הסכימו הצדדים למתן החלטה על סמך טענותיהם בכתב.

לגופו של עניין, לאחר שקראתי בעיון את כתבי הטענות והנספחים שהוגשו מצאתי לדחות את הערר. כפי שנימק בית המשפט קמא בהחלטתו, אך ביום 25.8.2024 שוחרר העורר ממעצר מאחורי סורג ובריח למעצר באיזוק אלקטרוני. מאז טרם חלף זמן ניכר המצדיק שינוי נסיבות. יתרה מכך, וזה העיקר, תכלית המעצר באיזוק אלקטרוני היא מתן מענה למסוכנות הנשקפת מהעורר לציבור, ומעצר באיזוק הוא מעצר לכל דבר. משכך, ובהתאם להוראת סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), קבעה הפסיקה שיצאה מהמעצר באיזוק תעשה לתכלית ראויה בלבד, כדוגמת צרכים רפואיים (בש"פ 8509/19 מדינת ישראל נ' פרי (24.12.2019); בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2017); בש"פ 7376/21 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (7.11.2021)).

עתירת העורר ליציאה לטקס חלקה של בנו, אף שאין חולק כי הוא אירוע מכובד וחשוב לעורר ומשפחתו, אינה מתיישבת עם תכליות המעצר באיזוק אלקטרוני - ולפיכך הערר נדחה.

בשולי הדברים ייאמר, כי אלמלא סד הזמנים שנוצר היה נכון לקיים דיון בערר במעמד הצדדים בהתאם לחובה הקבועה בסעיף 57(א) לחוק המעצרים, וכפי שמורה הפסיקה. זאת למעט במקרים חריגים בהם ניתן לדחות בקשה על הסף ללא קיום דיון - ככל שברור שאין ולו ניצוץ ראשוני להתקיימות תנאי סף לעיון חוזר (בש"פ 5469/23 עפאנה נ' מדינת ישראל (26.7.2023); בש"פ 4284/24 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (5.6.2024)). כך היה על בית המשפט קמא לנהוג.

ניתנה היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

ה